

Luke 14

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord gives guidelines on being a good Christian through teachings and by many parables. Each parable emphasizes certain things, but all parables have one thing in common, the guideline of being a true follower of the beloved Son of God on earth. **Luke 14:1-6.** *Healing of a man with dropsy on a Sabbath.* This passage of Scripture teaches us that we all should do good work to one another, and this healing is a good work that the Lord has shown as an example; He healed a man without charge.

บทสรุป ในบทนี้ พระเจ้าให้ทางนำว่าทำอย่างไรจึงได้เป็นคริสเตียนที่ดีโดยผ่านคำสอนและโดยคำอุปมาหลายเรื่อง คำอุปมาแต่ละเรื่องได้นั้น โดยเฉพาะถึงบางอย่าง แต่คำอุปมาทั้งหมดมีอย่างหนึ่งร่วมกัน ทางนำเพื่อเป็นผู้ติดตามที่แท้จริงของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าบนโลก **ลูกา 14:1-6** การรักษาผู้ชายที่เป็นโรคมาน้ำในวันสะบาโต พระสอนของพระคำเขียนได้ออกเราเพื่อให้เราทุกคนทำความดีต่อกันและกัน และการรักษานี้คืองานดีที่พระเจ้าได้แสดงให้เห็นตัวอย่าง พระองค์ได้รักษาชายคนนี้โดยไม่ได้รับค่าจ้าง

Luke 14:7-11. *The parable of being humble.* The Lord teaches us to look inside of our hearts and see if we are humble or not. The reward of a humble heart is not only on this earth, but the Lord Himself will also rejoice and will reward us as well.

ลูกา 14:7-11 คำอุปมาของการเป็นผู้ถ่อมตัว พระเจ้าสอนเราให้มองไปยังใจของเราเองและเห็นว่าถ้าเราเป็นคนถ่อมตัวหรือไม่ ผลตอบแทนแห่งการถ่อมใจนั้นไม่เพียงบนโลกนี้ แต่พระเจ้าพระองค์เองด้วยก็จะมีความยินดีและจะให้ผลตอบแทนแก่เราด้วยเช่นเดียวกัน

Luke 14:12-24. *The parable of the great supper.* The great supper of the Lord is the time when the Lord will be with His guests, and He will join dinner together with all His guests. The guests are continually invited throughout the supper time; the supper time is the time from the crucifixion of the Lord Jesus until His second coming on the earth.

ลูกา 14:12-24 คำอุปมาถึงงานเลี้ยงอันมีเกียรติอันยิ่งใหญ่ งานเลี้ยงอันมีเกียรติอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าคือเวลาเมื่อพระเจ้าจะอยู่กับผู้ที่ได้รับเชิญของพระองค์ และพระองค์จะร่วมรับประทานอาหารเย็นกับเหล่าแขกผู้ที่ได้รับเชิญของพระองค์ แขกจะได้รับเชิญอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาอาหารเย็น เวลาอาหารเย็นคือเวลาจากการถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้าจนกระทั่งถึงการกลับมาครั้งที่สองบนโลกของพระองค์

Luke 14:25-35. *The teaching of being Jesus' disciple.* In this portion of Scripture, the Lord teaches us who is our true family, bear our own cross, do not bring shame to the name of the Lord, reliance on the Lord, spiritual warfare, and be salt and light for the Lord in this world.

14:25-35 การสอนของพระเยซูต่อเหล่าสาวก ในส่วนนี้ของพระคำเขียน พระเจ้าสอนเราว่าใครผู้ซึ่งเป็นครอบครัวที่แท้จริงของเรา แบกกางเขนของเรา อย่าได้นำความอับอายมาต่อพระนามของพระเจ้า มีความวางใจต่อพระเจ้า สงครามทางจิตวิญญาณ และเป็นเกลือและแสงสว่างสำหรับพระเจ้าในโลกนี้

¹And it came to pass, on **His going** into the house of **a certain** one of the **chiefs** of the Pharisees on a Sabbath to eat **food**, and they were **closely** watching **Him**.

¹และเมื่อเวลาได้ผ่านไป เมื่อ **พระองค์** ไปยังบ้านของนายธรรมศาลาผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้นำของพวกฟาริสีในวันสะบาโตเพื่อกินอาหาร และพวกเขาเฝ้ามอง **พระองค์** อย่างใกล้ชิด

Comments 14:1. For this verse, we will concentrate on the last portion. The Lord is in their place, but all of them are watching Him with criticizing eyes, expecting the Lord will make a mistake in something; this is the beginning of many things that will happen in this chapter.

As we had commented before, the Lord will not go there unless He has been invited (see verse 12). And in this place, with the ruler of their people, the Lord must have been invited; it is not commonplace for people to go in.

ความเห็น 14:1 สำหรับข้อเขียนนี้ เราจะมุ่งอยู่กับส่วนท้าย พระเจ้าอยู่ในที่นั่นของพวกเขา แต่พวกเขาทุกคนที่เฝ้ามองพระองค์ด้วยที่คอยจับผิด คาดหวังว่าพระเจ้าจะมีข้อผิดพลาดในบางอย่าง สิ่งนี้คือจุดเริ่มของหลายอย่างที่จะเกิดขึ้นในบทนี้

ตามที่เราได้ให้ความเห็นก่อนหน้านี้ พระเจ้าจะไม่ไปยังที่นั่นนอกจากว่าพระองค์ได้ถูกเชิญ(มองข้อ12) และในที่นี้ กับผู้นำของประชาชนของพวกเขา พระเจ้าต้องได้รับเชิญ มันไม่ใช่ที่สำหรับคนธรรมดาทั่วไปจะเข้าไป

²And behold, there was **in front of Him** a certain man **with** dropsy.

²และดูเถิด ในที่นั้นต่อเบื้องหน้าของ **พระองค์** มีชายผู้หนึ่งที่เป็นโรคมาน้ำ

Comments 14:2. This person's belly was full of liquid; we can still see this sickness in these times. In this condition, the body will draw in and store the extra fluid in the belly portion, and the belly will grow huge, sometimes to the point of cracking the skin open, and a person could die from this sickness. We can conclude that this person with this sickness will always go where people are gathering, begging for mercy from everyone. At this time, we can say that this person has been in front of the beloved Son of God and met Him by the Lord's mercy.

ความเห็น 14:2 ท้องของคนนี้เต็มไปด้วยน้ำของเหลว เรายังคงสามารถเห็นได้ในเวลานี้ ในสภาพนี้ ร่างจะดึงดูดเข้าไปและจะเก็บส่วนเกินของเหลวไว้ในส่วนของท้อง และท้องจะโตขึ้นใหญ่มาก บางครั้งถึงจุดแตกออกของหนัง และคนนี้อาจถึงตายจากโรคนี้ เราสามารถสรุปได้ด้วยเช่นเดียวกันว่าคนนี้ด้วยโรคชนิดนี้เกิดขึ้นตลอดเวลาจะไปยังที่คนมารวมตัวกัน อ้อนวอนสำหรับขอความเมตตาจากทุกคน เวลานี้ เราสามารถพูดได้ว่าคนคนนี้ได้มาอยู่เบื้องหน้าของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และได้พบพระองค์ โดยพระเมตตาของพระเจ้า

³And **Jesus responding asked** the lawyers and Pharisees, saying, Is it lawful to heal on the Sabbath, or not?

³และ **พระเยซู** พูดต่อพวกนักกฎหมายและพวกฟาริสี พูดว่า มันเป็นการถูกต้องที่จะทำการรักษาในวันสะบาโต หรือไม่?

Comments 14:3. When the Lord has asked them, “is it lawful to heal on the Sabbath,” He wanted to link their minds back to what the day is today; it is the Lord’s day, and every heart should be filled with mercy and willing to help each other. Therefore, the Lord has prepared them for what will happen.

ความเห็น 14:3 เมื่อพระเจ้าได้ถามพวกเขา “มันเป็นการถูกต้องที่จะทำการรักษาในวันสะบาโต” พระองค์ต้องการนำความคิดของพวกเขากลับมาว่าวันนี้คือวันอะไร มันคือวันของพระเจ้า และทุกใจควรจะเต็มไปด้วยความเมตตาและปรารถนาที่จะช่วยเหลือคนอื่น ๆ ดังนั้น พระเจ้าได้เตรียมพวกเขาสำหรับอะไรที่จะเกิดขึ้น

⁴But they **were silent**. And **having taken hold, He** healed and **dismissed** him.

⁴แต่พวกเขาเก็บเงียบ และได้คงอยู่ **พระองค์** รักษาและให้เขาจากไป

Comments 14:4. “But they were silent.” Give attention to the word silent; the word of the Lord has started to work in them and made them all think before answering out. We can apply this for ourselves as well, do not let the words come out of your mouth before thinking, not with the head only but with the heart as well.

ความเห็น 14:4 “แต่พวกเขาเก็บเงียบ” ให้ความสนใจต่อคำว่าเก็บเงียบ พระคำของพระเจ้าได้เริ่มทำงานในพวกเขาและทำให้พวกเขาคิดก่อนที่จะตอบออกมา เราสามารถใช้สิ่งนี้สำหรับตัวเราเองด้วย อย่าให้คำออกมาจากปากของท่านก่อนคิด ไม่ใช่ด้วยหัวเท่านั้นแต่ด้วยใจด้วยเช่นเดียวกัน

“And having taken hold, He healed and dismissed him.” As the verse has told, the Lord has healed him and dismissed him; today is the Sabbath day, all should do good work to one another, and this is a good work that the Lord has shown as an example, He healed a man without charge. Then, after healing, the Lord dismissed him without telling him what he needed to pay for, but the healing the man received will work in his own heart and make him glorify the Lord.

“และได้คงอยู่ พระองค์ รักษาและให้เขาจากไป” ตามที่ข้อเขียนได้บอก พระเจ้าได้รักษาเขาและให้เขาจากไป วันนี้คือวันสะบาโต ทุกคนควรทำความดีต่อกันและกัน และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าได้ทำให้เป็นตัวอย่าง พระองค์รักษาชายคนนี้ได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย แล้วหลังจากรักษา พระองค์ให้เขาจากไปโดยไม่ได้ออกเขาว่าอะไรที่เขาสมควรจะจ่าย แต่การที่ชายคนนี้ได้รับการรักษาก็จะทำงานในใจของเขาเองและทำให้เขาบูชาพระเจ้า

People at that time and people nowadays did not think as well what the Lord has done here; the miracle is not just for that time but for us nowadays as well to believe and do not stumble as they did. Remember who created this body for humans, and here for this man, the Lord made his body absorb all the liquid back in itself, but the doctors nowadays will not be able to do that.

คนในเวลานั้นและคนในเวลานี้ไม่ได้คิดด้วยเช่นเดียวกันว่าจะอะไรที่พระเจ้าได้ทำในที่นี้ ปาฏิหาริย์คือไม่ใช่เพียงสำหรับในเวลานั้นแต่สำหรับพวกเราที่มีความเชื่อในทุกวันนี้ด้วยเช่นกันจึงเชื่อและอย่าได้สะดุดอย่างที่เขาได้ทำ จำไว้ว่าใครที่ได้สร้างร่างนี้สำหรับมนุษย์ และในที่นี้ชายคนนี้ พระเจ้าทำให้ร่างของเขาตั้งดูของเหลวกลับเข้าไปในมันเอง แต่แพทย์ทุกวันนี้จะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้

⁵And **He** said to them, **Of** which of you **a son** or **a cow** will fall into a **pit**, and he will not **immediately draw** him up on the Sabbath day?

⁵และ **พระองค์** พูดต่อพวกเขา ใครในพวกท่านที่มีบุตรชายหรือวัวที่ตกลงในบ่อ และในทันใดเขาจะไม่จูงเขาขึ้นมาในวันสะบาโต?

⁶And they **were not able** to answer **against** these.

⁶และพวกเขาไม่สามารถตอบได้อีกถึงสิ่งเหล่านี้

Comments 14:5-6. The Lord used this opportunity and gave them a comparison to think about, but they could not answer. So, the Lord wants all of them to start thinking about this comparison to help them not stumble. You are against the Lord doing good to someone on a Sabbath day, but if it is about your own possessions, you will care for your own regardless of what day it is. The mercy of God has been shown here to all His people by the beloved Son's question.

ความเห็น 14:5-6 พระเจ้าได้ใช้โอกาสนี้และให้ข้อเปรียบเทียบนี้เพื่อให้เกิดเกี่ยวกับ แต่พวกเขาไม่สามารถให้คำตอบ ดังนั้น พระเจ้าต้องการให้พวกเขาทั้งหมดเริ่มคิดเกี่ยวกับข้อเปรียบเทียบนี้เพื่อช่วยพวกเขาไม่ให้สะดุด ท่านได้ต่อต้านพระเจ้าทำสิ่งที่ดีแก่คนบางคนในวันสะบาโต แต่ถ้ามันเกี่ยวกับของของท่านเอง ไม่สำคัญว่ามันจะเป็นวันอะไรท่านจะสนใจสำหรับตัวของตนเอง พระเมตตาของพระเจ้าได้แสดงออกมาในที่นี้แก่คนของพระองค์ ทั้งหมดโดยคำถามของพระบุตรสุดที่รัก

⁷Moreover, **He** spoke a parable to those **who were invited**, noticing how they chose out **reclining first**, saying to them,

⁷มากกว่านั้น **พระองค์** บอกคำอุปมาแก่พวกที่ได้รับเชิญ สังเกตเห็นว่าพวกเขาเลือกที่จะนั่งในที่นั่งอันดับหนึ่ง บอกแก่พวกเขาว่า

Comments 14:7. In this verse, the beloved Son of God wants to draw attention to all humans; notice the low seat first. But we as humans all think that we are somebody; everyone wants to be recognized; the most honorable seat is the place everyone wants to be part of.

Here the Lord did not want anyone to recognize Him or lift Him because it was not yet the time for Him. Instead, the Lord only wants every heart there to recognize what they are deep inside of them, lifting themselves above all.

ความเห็น 14:7 ในข้อนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการชักนำความสนใจของมนุษย์ทั้งหมด สังเกตที่ต่ำกว่าก่อน แต่เขาผู้เป็นมนุษย์คิดว่าเขานั้นคือคนบางคน ทุกคนต้องการให้เป็นที่รู้จัก ที่มีเกียรติที่สุดคือที่ทุกคนต้องการเป็นส่วนร่วมด้วย

ในที่นี้พระเจ้าไม่ต้องการให้ใครรู้จักพระองค์หรือยกพระองค์ขึ้นเพราะมันยังไม่ถึงเวลาสำหรับพระองค์ แทนที่ พระเจ้าเพียงต้องการใจทุกใจในที่นี้ให้ถึงอะไรที่อยู่ในส่วนลึกของพวกเขา ยกตัวเองขึ้นเหนือคนทั้งปวง

⁸Whenever you are invited of anyone to a **wedding-ceremony**, **recline** not in the **first place**; lest at that time, a more honorable than you be invited by him,

⁸เมื่อใดก็ตามที่เจ้าได้รับเชิญจากผู้ใดเพื่อไปในการเลี้ยงแต่งงาน อย่านั่งในที่อื่นมีเกียรติ ด้วยเกรงว่าในเวลานั้น มีผู้ที่มีเกียรติมากกว่าท่านจะได้รับเชิญมาโดยเขา

Comments 14:8. In this verse, the beloved Son of God wants everyone who reads to think, not just lift themselves towards each other but be humble to all, the humbleness of the human heart will win the high place, not just the place of this earth but of the world to come as well.

ความเห็น 14:8 ในข้อนี้ พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าต้องการให้ทุกคนที่อ่านให้คิด ไม่ใช่เพียงยกตัวของพวกเขาเองขึ้นต่อกันและกันแต่ถ่อมตัวลงแก่คนทั้งปวง มนุษย์ที่ถ่อมที่สุดจะชนะที่นั่งสูงสุด ไม่ใช่เพียงที่นั่งของโลกนี้แต่ของโลกที่จะมาด้วยเช่นเดียวกัน

⁹and he **having invited you and him** will say to you, Give this one **the** place; and then you will begin with shame to take the **last** place.

⁹และผู้เชิญท่านและเขาจะบอกแก่ท่านว่า ให้ที่นั่งนี้แก่ท่านผู้นี้ และท่านจะมีความอับอายที่จะต้องนั่งในที่สุดท้าย

Comments 14:9. In this verse, the Lord gives the easy comparison for all humans to realize; if you want to be important among humans, also do not lift yourself up; instead, always do things expecting for reward for the world to come; you may not see the results now, but deep inside your heart, you will find the peace of God there.

ความเห็น 14:9 ในข้อนี้ พระเจ้าได้ให้ข้อเปรียบเทียบที่ง่ายสำหรับมนุษย์ทุกคนเพื่อให้ถึง ถ้าท่านต้องการเป็นคนสำคัญในหมู่มนุษย์ ด้วยกัน อย่ายกตัวของท่านขึ้นตลอดเวลาทำสิ่งที่คาดหวังสำหรับโลกที่จะมาถึงสำหรับผลตอบแทน ท่านอาจจะไม่เห็นผลในเวลานี้ แต่ลึกภายในใจของท่าน ท่านจะพบความสุขสงบของพระเจ้าในที่นั้น

¹⁰But whenever you are invited, having gone, recline into the last place; in order that when the one, having invited you, comes, he will say to you, Friend, come up higher; then you will have glory before all those reclining with you.

¹⁰แต่เมื่อท่านได้รับเชิญ ได้ไป นั่งในที่สุดท้าย เพื่อให้เมื่อผู้นั้น ที่เชิญท่าน มา เขาจะบอกแก่ท่านว่า สหาย ไปนั่งยังที่ที่สูงกว่านี้ แล้วท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าผู้ที่นั่งทั้งหลายกับท่านที่โต๊ะ

Comments 14:10. In this place, the Lord has told a straightforward story of the reward of the humble heart. You can see the reward yourself, not just you alone that see, all the people around you also will notice the lifting up. You will be lifted up not just on this earth alone, but in the world to come the Lord Himself will also rejoice to see your humble heart, and He will put you above, higher; that is the reward of the humbleness of heart; this is an example everyone should meditate. This is a comparison; you have been called “friend,” which is why we can link it to the world to come. In the world to come, we, the true believers, become children of the God Most High, and “friend” will be the proper word to use.

ความเห็น 14:10 ในที่นี้ พระเจ้าได้บอกเรื่องไว้โดยตรงถึงผลตอบแทนแห่งความถ่อมใจ ท่านสามารถเห็นผลตอบแทนด้วยตัวของท่านเอง ไม่ใช่เพียงท่านแต่ลำพังที่เห็น คนรอบๆท่านด้วยกันสามารถสังเกตการยกขึ้น ท่านจะถูกยกขึ้นไม่ใช่แต่เพียงโลกนี้เพียงลำพังเท่านั้น แต่ในโลกที่จะมาถึงพระเจ้าพระองค์เองด้วยกันจะมีความยินดีที่เห็นใจที่ถ่อมตัวของท่าน และพระองค์จะวางท่านไว้เหนือ สูงขึ้น นั่นคือผลตอบแทนของการถ่อมใจ นี่คือนิสัยที่ทุกคนควรฝึกอบรมเกี่ยวกับ การเปรียบเทียบนี้ ท่านได้ถูกเรียกว่า “เพื่อน” ซึ่งคือทำไมเราสามารถเชื่อมถึงโลกที่จะมาถึง ในโลกที่เข้าถึง เราผู้มีความเชื่อที่แท้จริง กลายเป็นเด็กของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุด และ “เพื่อน” จะเป็นคำที่เหมาะสมเพื่อใช้เรียก

¹¹For all that exalt themselves will be humbled, and the one that humbles himself will be exalted.

¹¹เพราะทุกคนที่ยกตัวเองขึ้นจะถ่อมตัวลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงจะได้รับเกียรติขึ้น

¹²And He said to him also who had invited Him, Whenever you make a dinner or a supper, call not your friends, nor your fellows, nor your kinsmen, nor rich neighbors; lest ever they also should invite you again, and repayment be made to you.

¹²และ พระองค์ พูดต่อผู้ที่ได้เชิญ พระองค์ เมื่อท่านอาหารเย็นหรืออาหารค่ำ อย่าเชิญเพื่อนของท่าน หรือญาติของท่าน หรือพี่น้องของท่าน หรือเพื่อนบ้านที่ร่ำรวยของท่าน ด้วยกลัวว่าพวกเขาจะเชิญท่านอีก และจะเป็นการให้ตอบแทนแก่ท่าน

Comments 14:12. We can see clearly in this verse, you have invited the Lord into your life, and He is with you in all you are doing; this is the benefit for your soul, opposite than the world. When you make a big feast for your friends, all those that you invite, as the word tells, they can invite you back, and what you have done for them has been repaid, nothing you will receive further on. Unlike when you invite the Lord into your life and when He is in your heart, the reward is also in a spiritual way; the peace that humans are seeking for only the Lord can give it to you.

ความเห็น 14:12 เราสามารถเห็นได้ชัดในข้อนี้ ท่านได้เชิญพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของท่าน และพระองค์อยู่กับท่านในทุกอย่างที่ท่านทำ สิ่งนี้เป็นผลประโยชน์แก่จิตวิญญาณของท่าน ตรงกันข้ามไปจากโลก เมื่อท่านทำงานเลี้ยงใหญ่สำหรับเพื่อนของท่าน ทุกคนที่ท่านได้เชิญ ตามที่พระเจ้าได้บอก พวกเขาสามารถเชิญท่านกลับคืน และอะไรที่ท่านได้ทำสำหรับพวกเขาได้ให้ตอบแทนคืน ท่านจะไม่ได้รับอะไรเพิ่มอีก ไม่เหมือนกับเมื่อท่านได้เชิญพระเจ้าเข้าสู่ชีวิตของท่านและเมื่อพระองค์อยู่ในใจของท่าน ผลตอบแทนด้วยกันในวิถีของจิตวิญญาณ ความสุขสงบที่มนุษย์ได้เสาะหาได้มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้แก่ท่าน

¹³But when you make a feast, invite the poor, the crippled, the lame, the blind,

¹³แต่เมื่อท่านมีงานเลี้ยง เชิญคนยากจน คนพิการ คนเป็นอัมพาต คนตาบอด

Comments 14:13. This verse has clearly told what type of people to invite, unwanted people for the feast, and these people cannot repay you. Therefore, the one that will invite these types of people, by his action alone, tells all readers what he is like; a person that has a compassionate heart, this is the type that will invite these unwanted people. But remember as well, these people at the lowest positions are in the heart of the Lord, and when you invite them, you have invited the Lord as well; that is what is considered here.

ความเห็น 14:13 ข้อนี้ได้ออกไว้ชัดถึงชนิดของคนที่ได้รับเชิญ คนที่ไม่มีใครต้องการสำหรับงานเลี้ยง และคนพวกนี้ไม่สามารถทำคืนให้แก่ท่าน ดังนั้นคนที่เชิญคนเหล่านี้ โดยการกระทำของเขาลำพัง ได้ออกแก่ผู้อ่านทุกท่านว่าเขาเป็นอย่างไร คนที่มีหัวใจสงสาร นี่คือนิดที่จะเชิญคนที่ไม่มีใครต้องการ แต่จำให้ติดด้วย คนพวกนี้อยู่ต่ำที่สุดคือได้อยู่ในใจของพระเจ้า และเมื่อท่านได้เชิญพวกเขา ท่านได้เชิญพระเจ้าด้วย นั่นคืออะไรที่ควรคิดในที่นี้

¹⁴and **you will** be blessed because they have **nothing to repay you**; for **you will** be recompensed in the resurrection of the **righteous**.

¹⁴และท่านจะได้รับพรเพราะพวกเขาไม่สามารถให้สิ่งใดตอบแทนแก่ท่าน เพราะท่านจะได้รับตอบแทนเมื่อเหล่าคนชอบธรรมได้ฟื้นจากความตาย

Comments 14:13-14. “blessed ... recompensed in the resurrection of the righteous.” Remember now where the righteous will be; all the righteous will be with the Lord at the resurrection. And when the verse tells, you will be with the righteous; you are with the Lord as well.

ความเห็น 14:13-14 “พร...จะได้รับตอบแทนเมื่อเหล่าคนชอบธรรมได้ฟื้นจากความตาย” จำด้วยในเวลานี้ที่ใดที่คนชอบธรรมจะอยู่ ทุกคนที่เป็นคนชอบธรรมจะอยู่กับพระเจ้าเมื่อฟื้นคืนชีพ และเมื่อข้อนี้ได้บอก ท่านจะอยู่กับเหล่าคนชอบธรรม ท่านจะอยู่กับพระเจ้าด้วยเช่นเดียวกัน

¹⁵Moreover, **having** heard these, one of them **reclining** said **to Him**, Blessed **who** shall eat bread in the kingdom of **God**.

¹⁵นอกจากนี้ ได้ยินสิ่งเหล่านี้ คนหนึ่งในพวกที่นั่งที่โต๊ะอาหารพูดต่อ **พระองค์** พรเป็นของผู้ที่ได้กินอาหารในอาณาจักรของ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 14:15. Pay attention, one of them that reclined at the table with Him; this person has been blessed already to sit with the Lord. But even by the verse, we can tell, the heart of this person is not yet as the Lord has taught; he is still thinking of the position he has, as he is already eating bread in the kingdom of God. He has lifted himself which is against the Lord's teaching; to be blessed you must humble yourself down and let someone else lift you up, but not that you lift yourself up.

ความเห็น 14:15 ให้ความสนใจ คนหนึ่งในพวกเขาที่นั่งอยู่ที่โต๊ะกับพระองค์ คนนี้ได้รับพรแล้วที่ได้นั่งกับพระเจ้า แต่ถึงอย่างนั้นตามข้อเขียน เราสามารถบอกได้ว่า ใจของคนคนนี้ยังไม่เป็นตามที่พระเจ้าได้สอน เขายังคงคิดถึงตำแหน่งที่เขา มี ดังว่าเขาได้กินขนมปังในอาณาจักรของพระเจ้าแล้ว เขาได้ยกตัวของเขารุ่งขึ้นซึ่งต่อต้านกับพระคำสอนของพระเจ้า เพื่อได้รับพรท่านต้องถ่อมตัวของท่านลงและให้คนอื่นยกท่านขึ้น แต่ไม่ใช่ท่านยกตัวของท่านเองขึ้น

This verse here shows a simple way of human thinking; because you think you will get the place, you consider yourself blessed; that is what the verse has told. But he is the one that said to the Lord, not the Lord has said to him you are blessed to sit there. The Lord is the one that decides who is blessed in the kingdom of God.

ในข้อนี้ได้แสดงถึงวิถีคิดธรรมดาของคน เพราะท่านคิดว่าท่านจะมีตำแหน่ง ท่านถือว่าตนเองได้รับพร นั่นคืออะไรที่ข้อเขียนได้บอก แต่เขาคิดหนึ่งในพวกนั้นได้พูดกับพระเจ้า ไม่ใช่พระเจ้าได้พูดกับเขาว่าท่านได้รับพรเพื่อนั่งในที่นั้น พระเจ้าคือผู้ที่จะตัดสินใครคือผู้ได้รับพรในอาณาจักรของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

¹⁶Moreover **He** said **to him**, A certain **one** made a great **dinner**, and **invited** many,

¹⁶นอกจากนี้ **พระองค์** พูดแก่เขา ชายคนหนึ่งได้จัดงานเลี้ยงใหญ่ และเขาได้เชิญคนมากมาย

Comments 14:16. For verses 16 to 24, see also Comments Matthew 22:2-14.

ความเห็น 14:16 สำหรับข้อ 16 ถึง 24 ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 22:2-14

Q: What can we say about the similarities between these two parables in the Gospels of Luke and Matthew?

คำถาม เราสามารถพูดอะไรเกี่ยวกับความคล้ายกันระหว่างคำอุปมาทั้งสองในพระหนังสือของลูกาและมัทธิว?

A: These parables may have similarities, but they are not the same parables. All readers could tell the difference of the story plot; the Lord has told them separately. So, they have some similarities but are not

the same; it depends on the readers' hearts when they read; if the readers' hearts try to match the stories, they will say both are the same story, but these parables tell different stories to have different purposes.

คำตอบ คำอุปมาเหล่านี้อาจมีความคล้ายกัน แต่พวกมันไม่ใช่คำอุปมาเดียวกัน ผู้อ่านทุกท่านสามารถบอกถึงความแตกต่างของการวางเรื่อง พระเจ้าบอกพวกมันต่างเวลากัน ดังนั้น พวกมันอาจมีความคล้ายกันแต่ไม่เหมือนกัน มันขึ้นอยู่กับใจของผู้ที่อ่านเมื่อพวกเขาได้อ่าน ถ้าใจของผู้ที่อ่านพยายามให้เรื่องตรงกัน พวกเขาจะสามารถพูดได้ว่าเรื่องทั้งสองเป็นเรื่องเดียวกัน แต่คำอุปมาเหล่านี้บอกเรื่องที่แตกต่างกันด้วยมีจุดประสงค์ต่างกัน

Q. What is the difference between the dinner time as presented here in this parable in the Gospel of Luke and the marriage feast as presented in the Gospel of Matthew?

คำถาม อะไรคือความแตกต่างระหว่างเวลาของอาหารเย็นที่ได้เสนอในที่นี้ในคำอุปมานี้ในพระหนังสือของลูกาและงานเลี้ยงสมรสที่ได้เสนอในพระหนังสือของมัทธิว?

A: The dinner time is a time before the marriage feast; the marriage feast itself will happen after the dinner time has ended. Some guests have been invited specifically for the marriage feast, that is, long before the beloved Son of God was born on earth, those are considered the guests of the old-time which will come at the marriage feast.

คำตอบ เวลาอาหารเย็นคือเวลาก่อนงานเลี้ยงสมรส งานเลี้ยงสมรสมันเองจะเกิดขึ้นหลังจากเวลาอาหารเย็นจบลง ได้มีผู้ได้รับเชิญบางคนได้รับเชิญโดยเฉพาะสำหรับงานเลี้ยงสมรส นั่นคือ นานก่อนที่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้ถือกำเนิดบนโลก พวกนั้นถือว่าเป็นผู้ได้รับเชิญของเวลาเดิมซึ่งจะมายังงานเลี้ยงสมรส

“a certain one.” This is one of Jesus' characters that He uses to teach the disciples, and it represents the Lord.

“ชายคนหนึ่ง” คนนี้เป็นหนึ่งในบุคลิกของพระเยซูซึ่งพระองค์ใช้สอนเหล่าสาวก และมันได้เป็นตัวแทนพระเจ้า

“a great dinner.” This is the time the Lord will be with His guests; as the Lord has joined dinner together with all the guests, this is the great dinner of the Lord. Note that this great dinner mentioned here in the Gospel of Luke is a different event than the marriage feast mentioned in Matthew 22:2. This great dinner event will take place before the marriage feast event, and both these events will take place at a future time when the Lord returns on earth.

“งานเลี้ยงใหญ่” นี่คือเวลาที่พระเจ้าจะอยู่กับเหล่าผู้ได้รับเชิญของพระองค์ เมื่อพระเจ้าได้ร่วมรับประทานอาหารเย็นกับเหล่าผู้ได้รับเชิญทั้งหมด นี่คืองานเลี้ยงอาหารเย็นใหญ่ของพระเจ้า สังเกตว่างานเลี้ยงอาหารเย็นใหญ่ที่ได้พูดถึงในที่นี้ในพระหนังสือของลูกานั้นแตกต่างเหตุการณ์ไปจากงานเลี้ยงสมรสที่ได้พูดถึงในมัทธิว 22:2 งานเลี้ยงใหญ่นี้จะเกิดขึ้นก่อนงานเลี้ยงสมรส และเหตุการณ์ทั้งสองนี้จะเกิดขึ้นในอนาคตเมื่อพระเจ้ากลับมายังโลก

“he invited many.” These are the Lord's list of guests to join Him at the dinner table. He invited many of them because He wants to spend time with them.

“เขาได้เชิญคนมากมาย” นี่คือเหล่าผู้ได้รับเชิญจากรายชื่อที่พระเจ้ามีเพื่อมาร่วมกับพระองค์ที่โต๊ะอาหารเย็น พระองค์ได้เชิญพวกเขาหลายคนเพราะพระองค์ต้องการใช้เวลาอยู่กับพวกเขา

¹⁷and he sent his servant at dinner time to say to those who had been invited, Come, for is even now prepared.

¹⁷และเขาส่งคนรับใช้ของเขาในเวลาอาหารเย็นเพื่อบอกแก่ผู้ที่ได้รับเชิญ มาเถิด เพราะทุกอย่างได้เตรียมพร้อมแล้ว

Comments 14:16-17. These verses are the introduction of the parable; the Lord lays out for the following things He teaches. The characters the Lord uses here so far are “a certain one,” “his servant,” and the “invited many.”

ความเห็น 14:16-17 ข้อนี้คือคำแนะนำของคำอุปมา พระเจ้าได้วางแบบออกมาสำหรับสิ่งต่อไปที่พระองค์สอน บุคลิกของพระองค์ที่ใช้จนถึงนี้คือ “ชายคนหนึ่ง” “คนรับใช้ของเขา” และ “ได้เชิญคนมากมาย”

The Lord invites many throughout the time, and now at this particular moment in time when the dinner is prepared at the Lord's return, “he sent his servant.” “His servant” in this place includes all angels and humans that work for the Lord, even those humans that work without position, but the Lord has called them to be servants. These servants can feel their heart calling differently because they will tell about the Lord and prepare all those invited to be ready to come to the great dinner. When “the servant” will be

called to do the work, they will announce to all that are invited, if you are ready, come for the great dinner of the Lord is prepared.

พระเจ้าได้เชิญคนมากมายหลายครั้งตลอดเวลา และขณะนี้ในช่วงเวลานี้เป็นเวลาอาหารเย็นได้เตรียมพร้อมเมื่อพระองค์กลับมา “เขาส่งคนรับใช้ของเขา” “คนรับใช้ของเขา” ในที่นี้รวมทั้งเหล่าทูตสวรรค์และมนุษย์ที่ทำงานสำหรับพระเจ้า แม้กระทั่งเหล่ามนุษย์ที่ทำงานโดยไม่มีตำแหน่งหน้าที่ แต่พระเจ้าได้เรียกพวกเขาให้เป็นผู้รับใช้ เหล่าผู้รับใช้ไม่สามารถรู้สึกในใจของพวกเขาการเรียกในวิธีแตกต่างเพราะพวกเขาจะบอกเกี่ยวกับพระเจ้า และเตรียมตัวพวกนั้นทั้งหมดที่ได้รับเชิญแล้วให้มายังงานเลี้ยงใหญ่ เมื่อ “เหล่าผู้รับใช้” จะถูกเรียกให้ทำงาน พวกเขาจะทำการประกาศสำหรับพวกนั้นที่ได้รับเชิญ ถ้าท่านพร้อมแล้ว จงมาสำหรับงานเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้าที่ได้เตรียมไว้

“at dinner time.” Even now is considered dinner time. Dinner time is a length of time beyond the human mind can think because the Lord gives everyone the opportunity to be ready for His dinner. Dinner time is the time from the crucifixion of the Lord Jesus until His second coming on the earth.

“เวลาอาหารเย็น” ถึงแม้ขณะนี้ยังคงถือว่าเป็นเวลาอาหารเย็น เวลาอาหารเย็นคือช่วงเวลาออกเหนือไปจากความคิดของมนุษย์ที่สามารถคิดได้ เพราะพระเจ้าให้โอกาสแก่ทุกคนเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับอาหารเย็นของพระองค์ เวลาอาหารเย็นคือเวลาจากการถูกตรึงบนกางเขนของพระเยซูเจ้า จนกระทั่งการกลับมาครั้งที่สองบนโลกของพระองค์

¹⁸And all with one consent began to excuse themselves. The first said to him, I have bought a field, and I have need to go forth and see it; I beg you have me excused.

¹⁸และพวกเขาทั้งหมดแต่ละคนเริ่มมีข้อแก้ตัว คนแรกบอกแก่เขาว่า ฉันได้ซื้อที่ดิน และฉันต้องไปและดูมัน ฉันขออับจนด้วยไปไม่ได้

¹⁹And another said, I have bought five yoke of oxen, and I am going to prove them; I beg you have me excused.

¹⁹และอีกคนพูดว่า ฉันได้ซื้อวัวไว้ห้าคู่ และฉันต้องไปทดลองมัน ฉันขออับจนด้วยไปไม่ได้

²⁰And another said, I have married a wife, and therefore I cannot come.

²⁰และอีกคนพูดว่า ฉันเพิ่งแต่งงานกับภรรยา และดังนั้นฉันไปไม่ได้

Comments 14:18-20. The Lord gives all these examples for the reader to think about. When the Lord has called you in your heart, and you get the excuse not to do what the Lord has told you, like all these people who have been invited, they all have excuses why they cannot come. Are you like them or not? Think of this as well. These are examples of earthly reasons people have for not following the Lord's call. We can see they all have excuses; all their excuses relate to what they want, but they have mixed up their call with the duty they believe they have. When the Lord has invited anyone, only those that leave everything and follow that call right away will have a seat at the table with the Lord.

ความเห็น 14:18-20 พระเจ้าได้ให้ตัวอย่างเหล่านี้สำหรับผู้อ่านเพื่อให้เกิดเกี่ยวกับ เมื่อพระเจ้าได้เรียกจากภายในใจของท่าน และท่านหาข้ออ้างที่จะไม่ทำสิ่งที่พระเจ้าได้บอกท่าน เหมือนคนเหล่านี้ซึ่งได้รับเชิญ พวกเขาหาข้ออ้างว่าทำไมพวกเขาจึงไม่สามารถมาได้ ท่านเป็นเหมือนพวกนี้ด้วยหรือไม่? คิดถึงสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการตัวอย่างของเหตุผลทางโลกของคนที่มีสำหรับไม่ติดตามการเรียกของพระเจ้า เราสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาทั้งหมดมีข้อแก้ตัวข้อแก้ตัวทั้งหมดเกี่ยวกับอะไรที่พวกเขาต้องการ แต่พวกเขาได้ผสมเสียงเรียกของพวกเขาเกี่ยวกับหน้าที่ที่พวกเขาเชื่อว่าพวกเขามี เมื่อใครก็ตามที่พระเจ้าได้เชิญ มีเพียงแต่พวกนั้นที่ได้ทำทุกอย่างและติดตามเสียงเรียกนั้นทันทีที่จะได้ที่นั่งที่โต๊ะกับพระเจ้า

²¹And the servant having come reported to his master these. At that time, the head of the household, being angry, said to his servant, Go out quickly into the public square and streets of the city, and bring in here the destitute and crippled and blind and lame.

²¹และคนรับใช้กลับมารายงานแก่เจ้านายของเขาถึงสิ่งเหล่านี้ ในเวลานั้น เจ้านายของบ้าน มีความโกรธ ได้บอกแก่คนรับใช้ว่า ไปโดยเร็วออกไปที่จัตุรัสสาธารณะโดยเร็วถนนและซอยของเมือง และพาคนจนและคนพิการและคนตาบอดและคนง่อยมายังที่นี่

Comments 14:21. When those invited reject the invitation, the Lord will take all the rest of the leftover people who did not follow the call yet but will be ready at a different time, and the Lord will send His servants to call them again, come now this is the last chance to enter. This verse has told everyone, the Lord is angry, but by His mercy, the Lord still tells His servant to go out quickly and bring all those that He called to come to Him before the door of mercy is shut, and the last chance for all those leftover will end. Right now, at this time, there is still room, but His servant is going now out to gather all those unwanted to fill up

the place, but when all those have come in, the time of calling will be over. These unwanted people have a special place in the Lord's heart; He is calling them even now. Because of their physical condition and situation, these rejected the call; humans have this feeling of not being worthy enough. These unwanted ones, the Lord does not look at the physical, but at heart, and their heart is worthy to enter. These have given their heart to the Lord; deep from their soul, they have called out to the Lord, they may not be important people, but they are important for the Lord because of their heart.

ความเห็น 14:21 เมื่อพวกนั้นที่ได้รับเชิญไม่ยอมรับคำเชิญ พระเจ้าจะรับเหล่าคนที่เหลือซึ่งยังไม่ได้ติดตามเสียงเรียก แต่จะมีความพรั่งพร้อมในเวลา และพระเจ้าจะส่งผู้รับใช้ของพระองค์เพื่อเรียกพวกเขาอีก มาในทันทีทันใดโอกาสสุดท้ายเพื่อได้เข้า ข้อนี้ได้ออกแก่ทุกคน พระเจ้ามีความโกรธ แต่ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระเจ้ายังคงบอกผู้รับใช้ของพระองค์ให้ออกไปโดยเร็วและพาพวกนั้นที่พระองค์ได้เรียกให้มายังพระองค์ก่อนที่ประตูแห่งพระเมตตาจะปิด และโอกาสสุดท้ายสำหรับพวกที่เหลือจะจบลง เวลานี้ ยังจุดนี้ ที่นั่นยังมีที่ว่าง แต่ผู้รับใช้ของพระองค์ออกไปในเวลานี้เพื่อรวบรวมเหล่าผู้ที่ไม่มีใครต้องการเพื่อเติมที่ให้เต็ม แต่เมื่อพวกนั้นได้เข้ามา เวลาแห่งการเรียกจะจบลง พวกที่ไม่มีความต้องการนี้ที่พิเศษในใจของพระเจ้า พระองค์ได้เรียกพวกเขาแม้ในขณะนี้ เนื่องจากสภาพทางร่างกายและเหตุรอบตัว พวกนี้ได้ปฏิเสธเสียงเรียก มนุษย์มีความรู้สึกเหล่านี้ว่าไม่มีค่าเพียงพอ พวกที่ไม่มีความต้องการนี้ พระเจ้าไม่ได้มองเพียงร่างกาย แต่ที่ใจ และหากใจของพวกเขามีคุณค่าเพียงพอที่จะเข้า พวกนี้ได้ให้ใจของพวกเขาแก่พระเจ้า ลึกจากจิตวิญญาณของพวกเขา พวกเขาได้ร้องเรียกออกมาถึงพระเจ้า พวกเขาอาจจะไม่เป็นคนสำคัญ แต่พวกเขานั้นสำคัญสำหรับพระเจ้าเพราะใจของพวกเขา

“and bring in here the destitute and crippled and blind and lame.” Bring them as they are, dirty, unwanted, but the Lord wants them. That is why the Lord has sent His angels to bring them in. Not only the humans that are servants, to bring the unwanted people, but the Lord also sends His angels to work, because this time the angels will deal with the problem of the heart that they have as people have rejected them. The human servants go out and tell about the mercy of God, but their hearts of the unwanted ones will lead them in hiding. So, the Lord by His mercy will send His angels to talk in their hearts that the mercy of God is for them as well, not only for those that are well off on this earth; only the angels can talk to their hearts (see Hebrews 1:14), the human servants speak to the ear.

“พวกคนจนและคนพิการและคนตาบอดและคนง่อยมายังที่นี่” พาพวกเขาอย่างที่เขาเป็น สกปรก ไม่เป็นที่ต้องการ แต่พวกเขาเป็นที่ต้องการของพระเจ้า นั่นคือทำไมพระเจ้าส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปพาพวกเขาเข้ามา ไม่ใช่เพียงมนุษย์เท่านั้นที่เป็นผู้รับใช้ เพื่อพาพวกที่ไม่มีความต้องการ พระเจ้าส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ไปทำงาน เพราะเวลานี้เหล่าทูตสวรรค์จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับใจนั้นที่พวกเขามีตั้งว่าถูกปฏิเสธโดยผู้คน ผู้รับใช้มนุษย์ออกไปบอกเกี่ยวกับพระเมตตาของพระเจ้า แต่ใจของเหล่าผู้ที่ไม่มีใครต้องการจะนำพวกเขาเข้าหลบซ่อน ดังนั้น พระเจ้าโดยพระเมตตาของพระองค์ จะส่งทูตสวรรค์ของพระองค์เพื่อพูดในใจนั้นถึงพระเมตตาของพระเจ้าสำหรับพวกเขาเช่นเดียวกัน ไม่ใช่เพียงพวกนั้นที่อยู่อย่างสุขสบายในโลกนี้ เพียงทูตสวรรค์เท่านั้นที่สามารถพูดกับใจของพวกเขา (มองฮีบรู 1:14) ผู้รับใช้มนุษย์พูดต่อหู

²²And the servant said, **Sir, as you did command it has been done**, and **even now** is room.

²²และคนรับใช้พูดว่า นายท่าน สิ่งที่ท่านได้สั่งได้ทำเรียบร้อยแล้ว และยังมีที่ว่างเหลืออยู่

Comments 14:22. This verse talks about the angels as servants of the Lord. When these angels see some available place, they will go and report to the Lord; there is still more room available to put someone in; that is the meaning of this verse. All these invited guests are not only the nation of Israel but all those that come to the Lord with their hearts; the Lord looks at the heart, not the nation. The Lord chooses them because of the heart, not because of who they are. As a gentile, you must accept that you are not His people, but He has adopted you, and you all have the same privileges as His elect ones from the beginning.

ความเห็น 14:22 ข้อนี้พูดเกี่ยวกับทูตสวรรค์ตั้งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า เมื่อทูตสวรรค์เหล่านั้นเห็นที่ว่างบางแห่ง พวกเขาจะไปและรายงานต่อพระเจ้า ว่าที่นั่นยังมีที่ว่างสำหรับส่งบางคนลงไป นั่นคือความหมายของข้อนี้ คำเชิญเหล่านี้ของผู้รับเชิญนั้นไม่ใช่เฉพาะเพียงชาติอิสราเอลเท่านั้นแต่ทุกคนที่ได้มายังพระเจ้าด้วยใจของพวกเขา พระเจ้ามองยังใจ ไม่ใช่ชนชาติ พระเจ้าเลือกพวกเขาเพราะใจ ไม่ใช่เพราะว่าพวกเขาคือใคร เป็นคนต่างชาติ ท่านต้องยอมรับว่าท่านไม่ใช่ประชาชนของพระองค์ แต่พระองค์ได้รับเลี้ยงท่าน และท่านทั้งหมดจะมีสภาพเช่นเดียวกับผู้ที่พระองค์ได้เลือกจากเริ่มต้น

²³And the **master** said **to** the servant, Go **forth** into the **roads** and hedges, and **urge** them to come in, **so** that my house may be filled.

²³และนายสั่งแก่คนรับใช้ ไปตามถนนหลวงและรั้วไม้ และเร่งพวกเขาให้เข้ามา เพื่อบ้านของฉันจะได้เต็ม

Comments 14:23. When the place is not filled yet, the Lord will go everywhere and invite them all to come because He has already prepared the banquet; regardless of whom they are, the Lord will invite them.

"Go forth into the roads and hedges." Because now the majority have been invited, "roads" are the people that once have known the Lord but because of troubles of life have felt discouraged and distrust in the Lord and go wandering around without purpose; and "the hedges" refers to those people that have no aim for the leftover life and go around people that they think are important and are begging for mercy to take them in.

ความเห็น 14:23 เมื่อที่ยังไม่เต็ม พระเจ้าจะไปยังทุกที่และเชิญพวกเขาทั้งหมดให้มาเพราะพระองค์ได้เตรียมงานเลี้ยงไว้แล้ว ไม่สำคัญว่าพวกเขาเป็นใคร พระเจ้าจะเชิญพวกเขา

"ไปตามถนนหลวงและรั้วไม้" เพราะเวลานี้คนส่วนใหญ่ได้รับเชิญแล้ว "ถนนหลวง" คือผู้ที่ครั้งหนึ่งได้รู้จักพระเจ้าแล้วแต่เพราะปัญหาของชีวิตทำให้ท้อใจและไม่วางใจในพระเจ้าและหลงทางไปรอบๆโดยไม่มีจุดหมาย และ"รั้วไม้" ในที่นี้หมายถึงพวกนั้นที่ไม่มีจุดหมายในชีวิตเหลือและไปอยู่รอบๆคนทั่วไปที่พวกเขาคิดว่าสำคัญและขอความเมตตาให้รับพวกเขาด้วย

²⁴For I say to you that none of those men who have been invited will taste of my dinner.

²⁴เพราะข้าจะบอกแก่เจ้าว่าไม่มีสักคนในพวกที่ได้รับเชิญจะได้กินอาหารเลี้ยงของเรา

Comments 14:24. The Lord will invite all to fill up His guest room when the time has come. But those invited before, even if they have changed their mind and want to come, the Lord will reject them; there is no repentance at this moment; the time of repentance has ended. The invited ones are not only His own people, the Jews, but also those that have a heart for the Lord and put all their trust upon Him and do not have any doubt about His mercy.

ความเห็น 14:24 เมื่อเวลาได้มาถึงพระเจ้าจะเชิญทั้งหมดเพื่อให้เต็มห้องรับแขกของพระองค์ แต่พวกนั้นที่ได้รับเชิญมาก่อนหน้านี้ ถึงแม้ว่าถ้าพวกเขาได้เปลี่ยนใจของพวกเขาและต้องการที่จะมา พระเจ้าจะไม่ยอมรับพวกเขา ในเวลานี้จะไม่มีการกลับใจ เวลาแห่งการกลับใจได้จบลง ผู้ที่จะได้รับเชิญจะไม่ใช้ประชาชนเพียงประชาชนของพระองค์เท่านั้น พวกยิว แต่ด้วยกันพวกนั้นที่มีใจสำหรับพระเจ้าและได้วางความวางใจทั้งหมดไว้ในพระองค์และไม่มีความสงสัยใดๆเกี่ยวกับพระเมตตาของพระองค์

The conclusion of the parable the Lord has given is, when the Lord has sent all the servants to invite all the guests to His kingdom, the guests that have ignored the invitation will make room for the ones that stay out and are not important in the world, but the Lord will invite these to replace those that have ignored the invitation, and when He has done that, those that ignored the invitation will have no chance for repentance because the Lord will not retake them, that why we said no repentance in this point of time.

บทสรุปของคำอุปมาที่พระเจ้าได้ให้ เมื่อพระเจ้าได้ส่งผู้รับใช้ทั้งหมดเพื่อเชิญผู้รับเชิญเพื่ออาณาจักรของพระองค์ทั้งหมด แขกรับเชิญของพระองค์ที่ไม่สนใจในคำรับเชิญจะทำให้มีที่ว่างสำหรับผู้ที่อยู่ภายนอกและไม่สำคัญในโลก แต่พระเจ้าจะเชิญพวกนี้เพื่อแทนที่พวกนั้นที่ไม่ได้สนใจต่อคำเชิญ และเมื่อพระองค์ทำเช่นนั้น พวกนั้นที่ไม่ได้สนใจต่อคำเชิญจะไม่มีโอกาสสำหรับกลับตัวเพราะพระเจ้าจะไม่รับพวกเขาอีก นั่นคือทำไมเราจึงบอกว่าไม่มีโอกาสสำหรับกลับตัวในเวลานี้

²⁵Then were going with Him great multitudes, and having turned He said to them,

²⁵แล้วมีคนจำนวนมากไปกับ พระองค์ และหันกลับ พระองค์ พูดกับพวกเขา

²⁶If anyone comes to Me and loves less not his own father, and mother, and wife, and children, and brothers, and sisters, yes, and his own life also, he is not able to be My disciple.

²⁶ถ้าใครก็ตามที่มายัง เรายัง และไม่รักน้อยลงบิดาของเขา และมารดา และภรรยา และลูกๆ และพี่น้องชาย และพี่น้องสาว ใช่แล้ว และชีวิตของตนเองด้วย เขาไม่สามารถเป็นสาวกของเรา

Comments 14:26. In this verse, we concentrate on the word "love less," the Lord did not mean dislike, but means do not entangle yourself with deep heart feeling towards these, because all these relationships do not exist anymore in the kingdom of God. When you go there, the parents on this earth are not your parents in the kingdom of God, because at that time you will have only one father and mother, which is the God Almighty Himself; and the rest also, the same way, your wife, children, brothers, and sisters will be those that glorify the Lord with you in that time, those will be your true family.

ความเห็น 14:26 ในข้อนี้ เราจะมุ่งถึงคำว่า “รักน้อยลัง” พระเจ้าไม่ได้หมายถึงไม่ชอบ แต่หมายถึงไม่พัวพันตัวเองด้วยใจส่วนเล็กต่อสิ่งเหล่านี้ เพราะความสัมพันธ์เหล่านี้ไม่ได้มีในอาณาจักรของพระเจ้า เมื่อท่านไปยังที่นั่น ผู้ปกครองของโลกนั้นไม่ใช่ผู้ปกครองของท่านในอาณาจักรของพระเจ้า เพราะในเวลานั้นท่านท่านจะมีเพียงบิดาและมารดาเดียว ซึ่งคือพระเจ้าผู้สูงสุดพระองค์เอง และที่เหลือด้วย เช่นเดียวกัน ภรรยาของท่าน บุตร พี่น้องชายและพี่น้องสาวจะเป็นพวกนั้นที่บูชาพระเจ้ากับท่านในเวลานั้น พวกนั้นจะเป็นครอบครัวที่แท้จริงของท่าน

About your own life, the Lord wants us not to concentrate on what we have or think we may have on this earth; all these will be left behind when you are there. In the kingdom of heaven, you will have treasures of your own from the Lord, and those are the things that you will treasure when you are with the Lord; but those things are not as objects but happiness in glorifying the Father, that all we should think about, the true treasures you will have.

เกี่ยวกับชีวิตของท่านเอง พระเจ้าต้องการให้เราไม่มุ่งอยู่กับอะไรที่ท่านมีหรือคิดว่าควรจะมีของโลกนี้ สิ่งเหล่านี้จะถูกทิ้งไว้เบื้องหลังเมื่อท่านอยู่ในที่นั่น ในอาณาจักรของสวรรค์ ท่านจะมีสมบัติของท่านเองจากพระเจ้า และนั่นคือสิ่งที่ท่านจะมีเป็นสมบัติเมื่อท่านอยู่กับพระเจ้า แต่สิ่งพวกนั้นไม่ใช่สิ่งของแต่คือความสุขในการบูชาพระบิดา พวกนั้นเท่านั้นคือสิ่งที่เราควรคิดถึง สมบัติที่แท้จริงที่ท่านจะมี

Husband and wife in Christian life also will be closer than brother or sister in the kingdom of God, as the Lord has told, He put two to be one, they will join not just body, but in the spiritual world as well. When both go up to the kingdom of God, both will glorify the Lord together as one, no difference in feeling, one means one, nothing in between, when they glorify the Lord.

For verses 26 and 27 see also Comments Matthew 10:37-39.

สามีและภรรยาในชีวิตคริสเตียนด้วยกันจะใกล้ชิดมากกว่าพี่น้องชายหรือพี่น้องสาวในอาณาจักรของพระเจ้า พระเจ้าได้บอก พระองค์ให้สองเป็นหนึ่ง พวกเขาจะรวมกันไม่เพียงแต่ร่างกาย แต่ในโลกแห่งจิตวิญญาณด้วยเช่นเดียวกัน เมื่อทั้งสองไปยังอาณาจักรของพระเจ้า ทั้งสองจะบูชาพระเจ้าด้วยกันดังเป็นหนึ่งเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างในความรู้สึก หนึ่งหมายถึงหนึ่ง ไม่มีสิ่งใดในระหว่าง เมื่อพวกเขาบูชาพระเจ้า

สำหรับข้อ 26 และ 27 ด้วยกันมองมัทธิวความเห็น 10:37-39

27Whoever does not carry his own cross, and comes after Me, is not able to be My disciple.

²⁷ใครก็ตามที่ไม่แบกกางเขนของตน และตาม เรา ไม่สามารถเป็นสาวก ของเรา

Comments 14:27. As the verse says, everyone has problems; carry those problems with you, but not in you; you must give them all to the Lord. But you still have them on your shoulders as the verse has told, carrying your own cross; you carry your problems with you, but you don't feel unrest from those problems because you have already given them to the Lord, and you know you have given them to the Lord; that knowledge will be the cross for you. When you have given the problems to the Lord, you have already become His disciple. Because we are humans, even we give them to the Lord, but we still carry them on our shoulders (we can't forget them).

ความเห็น 14:27 ตามที่ข้อนี้ได้บอก ทุกคนมีปัญหา แบกปัญหาเหล่านั้นกับท่าน แต่ไม่ใช่ในท่าน ท่านต้องให้มันทั้งหมดแก่พระเจ้า แต่ท่านยังคงมีมันอยู่บนบ่าของท่านตามที่ข้อนี้ได้บอก แบกกางเขนของตน ท่านแบกปัญหาของท่านกับท่าน แต่ท่านไม่รู้สึกละอายใจที่พังกจากปัญหาเหล่านั้นเพราะท่านได้ให้มันไปแล้วแก่พระเจ้า และท่านรู้ว่าท่านได้ให้มันไปแก่พระเจ้า ความรู้นั้นจะเป็นกางเขนสำหรับท่าน เมื่อท่านได้ให้ปัญหาแก่พระเจ้า ท่านได้เป็นสาวกของพระองค์แล้ว เพราะเราเป็นมนุษย์ ถึงแม้เราได้ให้มันแก่พระเจ้า แต่เรายังคงแบกมันบนไหล่ของเรา (เราไม่สามารถลืมมัน)

28For which of you, willing to build a tower, does not first sit down and count the expense, whether he has enough for completion?

²⁸เพราะใครบ้างในพวกท่าน ที่ต้องการสร้างหอคอย ไม่นั่งลงก่อนและคิดถึงรายจ่าย ว่าเขามีพอที่จะทำให้สำเร็จได้หรือไม่?

Comments 14:28. For anyone who reads this verse, think twice before your mouth, telling people, makes the commitment to follow the Lord, that you can keep all commandments that the Lord has given you. Read the Holy Word and meditate on the teachings of the Lord and ask yourself can you follow all things? Which is the commandment that you have the most difficulty with? Meditate on it and pray and bring that to be your need each time; as the Bible has told, if you fall for one commandment, the rest of the commandments you follow do not help you succeed.

ความเห็น 14:28 สำหรับทุกคนที่อ่านข้อนี้ คิดอีกครั้งก่อนที่ปากของท่าน บอกแก่คนอื่น ทำความรับผิดชอบเพื่อติดตามพระเจ้า เพื่อท่านสามารถเก็บรักษาความรับผิดชอบที่พระเจ้าได้ให้แก่ท่าน อ่านพระคำอันศักดิ์สิทธิ์และฝึกอบรมพระคำสอนของพระเจ้าและถามตัวเองว่าสามารถติดตามได้ทุกสิ่ง

หรือไม่? ซึ่งคำสั่งที่ท่านมีนั้นมันยากเกินไปที่สุดหรือไม่? เมื่ออบรมต่อมันและสะดวกกว่าและนำสิ่งนั้นมาเพื่อเป็นสิ่งที่ท่านต้องการในแต่ละครั้ง ตามที่พระคัมภีร์ได้บอก ถ้าท่านไม่ทำตามคำสั่งหนึ่ง คำสั่งที่เหลือที่ท่านได้ติดตามจะไม่ช่วยให้ท่านถึงผลสำเร็จ

²⁹Lest ever, when he **having** laid **its** foundation, and not **having strength** to finish, all **who** behold begin to **ridicule** him,

²⁹ ระวังว่า เมื่อเขาวางรากฐานลง และไม่สามารถทำให้เสร็จได้ ดูเถิดคนทั้งหมดจะเยาะเย้ยเขา

³⁰saying, This man began to build and **had no strength** to **bring to completion**.

³⁰ พูดว่า ชายคนนั้นเริ่มสร้างและไม่มีกำลังเพื่อทำให้สำเร็จได้

Comments 14:29-30. When you have announced to people that you follow the Lord and your walk is not according to His teachings, the people you have told will think again, you have said you believe but did not act accordingly, and people will think, “what sort of God you serve.” So, this verse tells clearly you make the name of the Lord to be shameful because you announced you follow Him, but you do not do according to His teachings.

ความเห็น 14:29-30 เมื่อท่านได้บอกแก่คนอื่นว่าท่านติดตามพระเจ้าและการเดินของท่านไม่เป็นไปตามกับการสอนของพระองค์ เหล่าประชาชนที่ท่านได้บอกจะคิดอีกครั้ง ท่านได้บอกว่าคุณเชื่อแต่ไม่ทำตามการสอน และเหล่าประชาชนนั้นจะคิดว่า “เป็นพระเจ้าชนิดใดที่ท่านรับใช้” ดังนั้น ในข้อนี้มันได้บอกไว้ชัดเจนที่ท่านได้ทำให้พระนามของพระเจ้าให้เป็นที่ยับยั้งเพราะท่านได้ประกาศว่าท่านติดตามพระองค์ แต่ท่านไม่ทำตามพระคำสอนของพระองค์

³¹Or what king, as he **goes** to **engage** another king in war, will not sit down first and take counsel whether he is able with ten thousand to meet **the one who comes** against him with twenty thousand?

³¹ หรือมีพระราชคนใด เมื่อเขาจะออกไปสู้ศึกกับพระราชคนอื่น จะไม่นั่งลงก่อนและหาคำปรึกษาว่าเขามีคนหนึ่งหมื่นคนสามารถสู้กับพวกที่มาต่อสู้ด้วยที่มีคนยี่สิบหมื่นคน?

Comments 14:31. The verse teaches all true believers that when you go out in the world, the first thing to do is pray and ask guidance from the Lord, as all believers will have adversaries outside surrounding them. We all should think about counseling with the beloved Son of God through the Holy Spirit’s help, and then we will be able to encounter many attacks that come on our way. This verse does not relate to the Holy Spirit baptism; this is just a straightforward prayer to the beloved Son of God by the leading and guidance of the Holy Spirit. The Holy Spirit will guide you on what you should say and what you should ask to be able to fight against all attacks. The beloved Son of God will help you, but also, He likes you to encounter with the Holy Spirit’s work because that time (during the attacks), God of Three will be there in helping all believers.

ความเห็น 14:31 ข้อเขียนได้สอนเหล่าผู้ที่มีความเชื่อที่แท้จริงเมื่อท่านออกไปในโลก สิ่งแรกที่ท่านทำคือสะดวกกว่าและขอคำแนะนำจากพระเจ้า เหล่าผู้ที่มีความเชื่อทั้งหมดภายนอกจะมีเหล่าศัตรูอยู่รอบๆพวกเขา เราทั้งหมดควรคิดเกี่ยวกับปรึกษากับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยผ่านความช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเมื่อนั้นเราจะสามารถเผชิญการโจมตีหลายอย่างได้ที่มีมายังทางของเรา ข้อนี้ไม่เกี่ยวกับการรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือการโดยตรงต่อความสะดวกกว่าต่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าโดยการนำและคำแนะนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะแนะนำท่านว่าอะไรที่ท่านจะพูดและอะไรที่ท่านควรจะถามเพื่อสามารถสู้ต่อด้านการโจมตีทั้งหมด พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าจะช่วยท่าน แต่ด้วยกัน พระองค์ชอบที่จะให้ท่านมีการติดต่อกับงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะในเวลานั้น (ระหว่างถูกโจมตี) พระเจ้าของทั้งสามจะอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยผู้ที่มีความเชื่อทั้งหมด

³²And if not, while the other is yet a great way off, **having sent an embassy**, he **requests for peace**.

³² และถ้าไม่ ขณะที่ยังอยู่ไกล จะได้ส่งทูตไป เขาขอเป็นไมตรีต่อกัน

Comments 14:32. As the verse tells, an embassy in this place is not someone going begging for mercy. But, instead, the Holy Spirit will go ahead and convince the hearts of those adversaries to stop and think about how they are going to fight against someone under the protection of God Almighty, or make a choice and turn back and keep the peace.

ความเห็น 14:32 ตามที่ข้อนี้ได้บอก ทูตในที่นี่ไม่ใช่คนบางคนออกไปเพื่ออ้อนวอนขอความเมตตา แต่ แทนที่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะไปล่วงหน้าและทำให้ใจของพวกเขาที่โง่เขลาได้สำนึกเพื่อให้หยุดและคิดเกี่ยวกับอะไรที่พวกเขาจะไปสู่ต่อต้านคนที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของพระเจ้าผู้สูงสุด หรือให้ทางเลือกและหันกลับไปและรักษาความสุขสงบ

³³So, therefore, **every one of you that renounces** not all that he **possesses is not able to be My** disciple.

³³ดังนั้น เช่นเดียวกัน ใครก็ตามในพวกท่านที่ไม่ได้สละทุกอย่างที่ท่านมีไม่สามารถเป็นสาวก **ของเรา**

Comments 14:33. When it tells you to renounce all that you possess, this verse does not mean that you have to give up everything in your life. But in this place, the Lord wants to let all readers know not to be attached to any treasure on this earth; the life here on earth is short, and you cannot take any earthly treasures with you after death. But to be His disciple, read the Holy Word, meditate, and follow the teachings, and that will be the real treasure for you in the world to come when you will be there and have eternal life with the Lord.

ความเห็น 14:33 เมื่อมันได้บอกท่านให้สละทุกอย่างที่ท่านมี ข้อเขียนนี้ไม่ได้หมายความว่าให้ท่านให้ทุกอย่างที่ท่านมีในชีวิต แต่ในที่นี้ พระเจ้าต้องการบอกให้แกผู้อ่านทุกคนเพื่อให้รู้ว่าอย่าไปผูกพันอยู่กับสมบัติใดๆของโลกนี้ ชีวิตในที่นั้นบนโลกนั้นสั้น และท่านไม่สามารถเอาสมบัติทางโลกใดๆไปกับท่านได้หลังจากท่านได้ตายไป แต่เพื่อเป็นสาวกของพระองค์ อ่านพระคำอันศักดิ์สิทธิ์ ฝึกอบรม และติดตามพระคำสอน และนั่นจะเป็นสมบัติที่แท้จริงสำหรับท่านในโลกที่จะมาถึงเมื่อท่านจะอยู่ในที่นั้นและมีชีวิตนิรันดร์กับพระเจ้า

³⁴Salt, therefore, is good; **however, if also the salt becomes tasteless, in what will** it be seasoned?

³⁴เกลือ ดังนั้น คือดี อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่าเกลือนั้นเสียรสเค็มไป มีที่ใดที่จะใช้เพื่อให้มีรส?

Comments 14:34. As the verse tells, to be salt of the earth is good, but to be salt, the quality of salt is not just the taste but the usefulness of the salt itself. When the salt itself loses its taste, it will have no use for anything; therefore, having faith and maintaining meditation on the Word and practicing the teachings of the Lord will make the salt hold its savor. But also, in this place itself, the Lord wants all Christians to be as light for the world, and when they that do not know the Lord come to have any contact with you, they will notice the quality of the true salt in you.

See also Comments Matthew 5:13 and Comments Mark 9:50.

ความเห็น 14:34 ตามที่ข้อนี้ได้บอก เป็นเกลือสำหรับโลกนั้นดี แต่เป็นเกลือ คุณสมบัติของเกลือนั้นไม่ใช่เพียงแต่รสชาติแต่ความเป็นประโยชน์ของเกลือมันเอง เมื่อเกลือมันเองเสียรสชาติไป มันจะไม่มีประโยชน์สำหรับสิ่งใด ดังนั้น มีความเชื่อและฝึกอบรมต่อพระคำและฝึกทำตามพระคำสอนของพระเจ้านั้นจะทำให้เกลือเก็บรักษารสชาติของมัน แต่ด้วยกันในที่นี้มันเอง พระเจ้าต้องการให้เหล่าคริสเตียนทั้งหลายเป็นเหมือนแสงสว่างสำหรับโลก และเมื่อพวกเขาเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้าได้มาที่มีการติดต่อกับท่าน พวกเขาจะสังเกตเห็นถึงคุณสมบัติของเกลือที่แท้จริงในท่าน

ด้วยกันมองมัทริทิวความเห็น 5:13 และลูกาความเห็น 9:50

³⁵It is fit neither for the **soil** nor for **manure**; **they** cast it out. **The one having** ears to hear, let him hear.

³⁵มันจะไม่เหมาะสำหรับดินหรือหมักปุ๋ย พวกเขาจะเอามันทิ้งไป ให้ผู้ที่มิหูได้ยิน ให้เขาฟัง

Comments 14:35. As the verse tells, when you lose the value of Christianity in you, your soul itself has lost its value and is not fit for the world to come; the soul as the voice of worshipping the Lord, when it lost the value, that voice will not be heard as it has no voice to praise the Lord, that is the meaning of “they cast it out.” Therefore, all that read this verse should think and meditate on all the teachings of the Lord because only that way will you lift your value up in the eyes of humans and the eyes of the Lord Himself.

ความเห็น 14:35 ตามที่ข้อนี้ได้บอก เมื่อท่านเสียคุณสมบัติของคริสเตียนในท่าน จิตวิญญาณของท่านมันเองได้เสียคุณสมบัติและไม่สมควรมีที่สำหรับโลกที่จะมา จิตวิญญาณดังเป็นเสียงแห่งการบูชาพระเจ้า เมื่อมันเสียคุณสมบัติ เสียงนั้นจะไม่ได้ยินดังมันเหมือนกับว่าไม่มีเสียงเพื่อบูชาพระเจ้า นั่นคือความหมายของ “พวกเขาจะเอามันทิ้งไป” ดังนั้น ทุกคนที่อ่านข้อนี้ควรคิดและฝึกอบรมต่อพระคำสอนของพระเจ้าเพราะเพียงทางนั้นเท่านั้นท่านจะยกคุณสมบัติของท่านขึ้นในสายตาของมนุษย์และด้วยกันในสายตาของพระเจ้าพระองค์เอง

Life and Faith Applications. 1) Do good to one another in the name of the Lord, regardless of the day, Sabbath day or not. 2) Practice being humble when you are in public places. 3) When you give a meal or a banquet, invite those in need as well. 4) Do not entangle your heart with earthly possessions or your earthly family. 5) Be the light and salt for the Lord in this world, and do not let the name of the Lord be put to shame.

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) ทำความดีต่อกันและกันในพระนามของพระเจ้า ไม่สำคัญถึงวันใด วันสะบาโตหรือไม่ 2) ฝึกมีความถ่อมตัวเมื่อท่านอยู่ในที่สาธารณะ 3) เมื่อท่านให้อาหารหรือจัดงานเลี้ยง เชิญเหล่าผู้ที่มีความต้องการด้อยเช่นกัน 4) อย่าเอาใจไปพัวพันกับสิ่งของทางโลกที่มีหรือครอบครองทางโลกของท่าน 5) เป็นแสงสว่างและเกลือสำหรับพระเจ้าในโลกนี้ และอย่าทำให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่ได้อาย